

[Rasting.]

ler nu ikke skal tilvejebringes i den form, at der udstedes nogen rentebærende statsforskrivning. Denne form var man oprindelig kommet til ved en forhandling mellem undervisningsministeren og finansministeren, men formen er indenfor udvalget af mange følt som en lille smule kunstig. Man har syntes, at det var mere naturligt på sædvanlig vis at lade midlerne fremkomme ved årlige bevillinger, dog således at der ikke er tale om at nybevilge beløbet, de 2 mill. kr., hvert år, men staten afleverer så at sige en rund sum årlig, lovbestemt, på 2 mill. kr. til videnskabsfondet og har så ikke noget som helst mere med disse penge at gøre, udover at videnskabsfondet skal aflægge regnskab for dem til staten; og hvis beløbet ikke bruges et år, kan det ikke bruges samles op til senere tider. Det er derfor, man også har følt sig berettiget til stadig at bibeholde betegnelsen fond for denne pengeopsamling.

Det andet hovedpunkt, hvor der sker en forandring, er bestyrelsens sammensætning. I lovforslagets oprindelige form havde man tænkt sig, at disse videnskabens penge udelukkende skulle administreres af videnskaben selv, af videnskabsmændene. Der var tale om en række forskningsråd i det oprindelige udkast til anordningen, således som videnskabskommissionen og ministeren havde fremsat det; der skulle være en række råd eller kommissioner, en på hvert sagligt område, bestående af 5 eller 6 medlemmer, og så skulle disse videnskabsmænd bestemme over pengenes skæbne og bevilge beløbets fordeling til videnskabelige formål. En sådan tanke er jo meget naturlig, men man har alligevel fra udvalgets side ment, at der burde være en eller to repræsentanter for administrationen med, en repræsentant for undervisningsministeriet og en repræsentant for finansministeriet, og ved forhandling med ministeren er der opnået enighed også på dette punkt, således at man kan sige, at videnskaben står i stor majoritet med hensyn til uddelingen af disse midler, men der er et administrativt element, en repræsentation for ministerierne med en repræsentant for undervisningsministeriet og en repræsentant for finansministeriet. Disse er kun mindretal i den bestyrelse, som skal træffe de endelige afgørelser. Efter indstilling fra videnskaben vil der således være 5 videnskabsmænd og 2 administrative repræsentanter tilstede.

Der er nogle mindre, vigtige punkter, som jeg er nødt til at fremdrage, idet de har været genstand for forhandlinger i udvalget. Der er for det første spørgsmålet om Det

teknisk-videnskabelige Forskningsråds stilling. Dette forskningsråd, som jo har fungeret siden 1946 og får en årlig bevilling på finansloven på $\frac{1}{4}$ mill. kr., har ønsket, at dette beløb skulle forhøjes, men man er indenfor udvalget blevet klar over, at det ikke var let at løse problemet om en sådan forhøjelse ved dette lovforslag. Sagen er nemlig, at Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd sorterer under statsministeriet, men denne lov administreres under undervisningsministeriet, og man mener derfor, hvad jeg finder korrekt, at spørgsmålet om en forøget støtte til Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd må ske ved en ændring af den lov om dette emne, der administreres under statsministeriet. Der er i denne forbindelse tale om, at Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd opnår en vis økonomisk aflastning i sit arbejde, idet en del af dets opgaver vil kunne tænkes løst gennem nærværende lovforslag. Men udvalget er altså opmærksom på, at dette problem ikke er blevet løst, og ønsker meget og henstiller, at det løses på den måde, jeg her har angivet, ved en eventuel forhøjelse af beløbet på den under statsministeriet sorterende lov om Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd.

Et andet problem, som udvalget har måttet beskæftige sig med, er spørgsmålet om skattefradrag, når private eller erhvervsvirksomheder giver gaver eller yder understøttelser til videnskabelig forskning. Det er et problem, som i udlandet, navnlig i Amerika, har været taget op, det viser sig dér, at man ved at yde skattefradrag eller skattefritagelse for sådanne understøttelser til videnskabelig forskning i høj grad støtter den videnskabelige forskning. Der har været en henvendelse til udvalget fra Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde om, at vi skulle gøre noget lignende, at vi skulle undersøge dette problem og gå videre dermed. Udvalget fremhæver betydningen af, at der indrømmes skattefradrag for tilskud fra privatpersoner og erhvervsvirksomheder til videnskabelig forskning, og vi anbefaler, at dette spørgsmål snarest tages op til endelig afklaring og afgørelse.

Fremdeles har vi beskæftiget os med sådanne spørgsmål som, om man ikke burde have et fælles, rådgivende organ, der kunne koordinere alle de understøttelser, som uddes til videnskabelig forskning, hvorved man kunne opnå oversigt over alle de legater, der således ydes, så man kunne se, at der ikke blev givet dobbelt understøttelse til det samme formål, og at der ikke var tomme rum. Et sådant koordinerende fællesråd for samt-